

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **M. N.**, zast. Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. legií 1719/5, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2015, čj. MSK 158982/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 4. 2016, čj. 19 A 4/2015-89, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek **ve výši 1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Havířov ze dne 3. 11. 2014, čj. OVV1/78349/2014-13 byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že „dne 28.9.2014 v době kolem 01:40 hod. v obci Albrechtice na ul. Hlavní poblíž nákupního střediska Coop řídil jízdní kolo ve stavu vylučujícím způsobilost k takové činnosti, který si přivodil požitím značného množství alkoholického nápoje, kdy kalibrovaným dechovým analyzátozem ALCO-SENSOR IV CM, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, mu byla zjištěna hladina alkoholu v dechu ve výši 1,32 promile, po započtení tzv. nejistoty přepočtového faktoru ve výši 5% z naměřené hodnoty a 0,2 g/kg (tzv. odchylky měření) byla vyhodnocena jako hladina alkoholu v krvi obviněného nejméně ve výši 1,06 g/kg.“ Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednaným přestupkem. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 1. 2015, čj. MSK 158982/2014, zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) zamítl. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že by pro něj výkon správního rozhodnutí znamenal značnou újmu. Stěžovatel se nepovažuje za osobu, která by se dopouštěla významných dopravních přestupků. Přiznáním odkladného účinku nevznikne žádná újma ostatním účastníkům silničního provozu. Zaplacení pokuty by ale bylo významným zásahem do stěžovatelova majetku, který by se snížil. Do doby, než o věci rozhodne Nejvyšší správní soud, by podle stěžovatele nebylo spravedlivé, aby tak vysokou pokutu musel zaplatit.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou v projednávané věci naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Stěžovatel nese břemeno tvrzení i břemeno důkazní, a proto musí hrozbu vzniku nepoměrně větší újmy tvrdit a zároveň ji i náležitě doložit. Nejvyšší správní soud k tomu poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy.

[7] Uvedeným požadavkům stěžovatel v souzeném případě nedostál. V kasační stížnosti toliko požádal o přiznání odkladného účinku, jen obecně uvedl, že by zaplacení pokuty představovalo významný zásah do jeho majetku, již však nedoložil, že by takový zásah pro něj představoval nepoměrně větší újmu oproti jiným osobám. Pro přiznání odkladného účinku nestačí pouze tvrdit, že dojde k zásahu do stěžovatelova majetku, neboť takový zásah je samozřejmým (a sledovaným) efektem uložení pokuty. Podobně nepostačuje k přiznání odkladného účinku ničím nepodložené tvrzení, že zaplacením (pravomocně uložené) pokuty bude újmou neúměrnou tomu, pro co je stěžovatel projednáván, či zcela obecná úvaha stěžovatele, podle níž „*napadené rozhodnutí vyvolává pochybnosti o jeho správnosti*“, stejně jako holý argument, že by do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nebylo spravedlivé, aby musel pokutu platit.

pokračování

[8] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[9] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Nejvyšší správní soud k tomu připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč.

[11] Zákon soud zavazuje k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), tj. bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je proto součástí rozhodnutí o tomto návrhu (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu výrokem II. tohoto usnesení stěžovateli zaplacení předmětného soudního poplatku uložil.

[12] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: